

# Udnævnelser i Ghadir Khum



**Loai Al-Alami**

## 1. Indholdsfortegnelse

1. Indholdsfortegnelse.....	2
2. Indledning .....	3
3. Den sidste pilgrimsrejse .....	4
4. Åbenbaring af vers 5:67.....	5
5. Prædiken .....	7
6. Åbenbaringen af vers 5:3.....	9
7. Aflægge ed på at adlyde.....	11
8. Antallet af de tilstedeværende i Ghadir khum .....	12
9. Åbenbaringen af vers 70:1-3.....	13
10. Imam Ali (as) påmindede folk om denne beretning.....	15
11. Betydning af wali, mawla, wilaya .....	17
13. Ali og sandheden.....	30
13. Beretterne af beretningen i Ghadir khum .....	32

## 2. Indledning

Al pris tilkommer alene Allah, verdenernes Herre. Og må Allahs fred og velsignelser være over Hans bedste skabninger, Mohamad og hans ædle familie.

Da vi i disse tider oplever en mangelfuld forståelse iblandt mange muslimer af en hændelse, Profeten (sa), Ahlulbayt (as) og Profetens tilhængere har vægtet højt, og som har indskrevet sig i den islamiske historie, som en af de vigtigste begivenheder, og som er nævnt i massevis af kilder, både som beretninger, historie, digte mm. En hændelse som i virkeligheden resulterede i opdelingen af de såkaldte shiitter og sunni muslimer, en hændelse som betragtes af shiitterne som værende den afgørende udnævnelse af de troendes leder, Imam Ali, fred være med ham, som leder og Imam af den muslimske nation.

Uenigheden i denne hændelse drejer sig omkring forståelsen og fortolkningen af Profetens tale, men desværre er der tendens til iblandt mange at benægte store dele af hændelsen, hvilket skyldes manglende information og fordrejninger og forsømmelse af hændelsens vigtighed.

Derfor føler vi os nødsaget til, foran Allah Den Almægtige, at behandle dette emne for at informere de mange muslimer, som ikke har kendskab til denne vigtige begivenhed. Denne artikel vil behandle hændelsen ud fra sunni muslimske kilder, og artiklen vil kort diskutere indholdet igennem stor del af artiklen, og vi beder Allah, den Almægtige, om at acceptere vores bønner og handlinger, og skænke os Hans barmhjertighed og tilgive vores synder.

### 3. Den sidste pilgrimsrejse

Den 18. dhul-hujjah var dagen, hvor Profeten holdte sin sidste prædiken. Det er denne begivenhed i historien, som er samlet i flest "Mutawatir" beretninger. Senere vil vi offentliggøre de mange kilder, som har berettet denne begivenhed.

10 år efter udvandringen, beordrede Allahs Sendebud (sa) sine tætteste efterfølgere at påkalde masserne fra forskellige steder til at følge ham i hans sidste pilgrimsrejse. I denne rejse lærte han muslimerne, hvordan de skulle udøve pilgrimsfærden på den korrekte måde. Det var første gang, at sådan et stort antal muslimer var samlet på et sted med tilstedeværelsen af deres leder, Profeten Mohamad (sa). På vejen til Mekka, blev Profeten fulgt af flere tusinder af mennesker. Den fjerde dag af dhul-hujjah havde flere end hundrede tusinde muslimer nået Mekka.

## 4. Åbenbaring af vers 5:67

Den 18. dhul-hujjah, efter at Profeten (sa) have afsluttet sin sidste pilgrimsrejse, bedre kendt som (Hajjatul-Widaa), forlod han Mekka og tog mod Medina, hvor han og menneskemængden nåede til et sted, som er kaldt Ghadir Khum. Det var stedet, hvor pilgrimmene fra de forskellige egne skulle tage afsked med den hellige Profet (sa) for at gå hver til sit. På dette sted åbenbarede Allah (jwa) gennem Gabriel (as) dette vers:

**”O du Sendebud, forkynd hvad der er åbenbaret dig fra din Herre, og hvis du ikke gør det, så har du ikke forkyndt Hans budskab. Og Allah vil beskytte dig mod menneskerne.” (5:67)**

Blandt andet, nævner følgende sunnimuslimske Koranlærde, at dette vers blev åbenbaret lige før Profetens sidste tale i Ghadir khum.

1. Tafsir al-Kabir, af Fakhr al-Razi, under kommentar af vers 5:67, Bind 12, side 49-50, berettet på vegne af Ibn Abbas, al-Bara Ibn Azib, og Muhammad Ibn Ali.
2. Asbab al-Nuzool, af al-Wahidi, side 50, berettet på vegne af Atiyyah og Abu Sa'id al Khudri.
3. Nuzul al-Quran, af al-Hafiz Abu Nu'aym, berettet på vegne af Abu Sa'id Khudri og Abu Rafi.
4. Al-Fusool al Muhimmah, af Ibn Sabbagh al-Maliki al-Makki, side 24
5. Durr al-Manthur, af al-Hafiz al-Suyuti, under kommentar af vers 5:67
6. Fathul Qadir, af al-Shawkani, under kommentar af vers 5:67
7. Fathul Bayan, af Hasan Khan, under kommentar af vers 5:67
8. Shaykh Muhi al-Din al-Nawawi, under kommentar af vers 5:67
9. al-Sirah al-Halabiyah, af Noor al-Din al-Halabi, bind 3, side 301
10. Umdatul Qari fi Sharh Sahih al-Bukhari, af al-Ayni
11. Tafsir al-Nisaboori, bind 6, side 194
12. Ibn Mardawayh, og mange flere.

Den sidste sætning i verset indikerer, at Profeten var bekymret over folks reaktioner ved at holde den tale, men Allah (jwa) informerede Profeten (sa) om, at han ikke skal være bekymret, fordi han er beskyttet mod menneskerne.

Hvad er det mon Profeten (sa) skulle forkynde som det sidste? Ifølge vers 5:67 er det så vigtigt, at hvis ikke han forkynder denne sag, så har han ikke forkyndt sit budskab. Det betyder, at Allah (jwa) har gjort denne forkyndelse afgørende for at kunne fuldføre sit budskab. Det vil vi se nærmere på i det følgende.

## 5. Prædiken

Efter åbenbaringen af dette vers stoppede Profeten (sa) op i det sted (søen i khum). Det var et sted, hvor det var så ekstremt varmt, at folk var nødt til at dække hovedet med deres tøj. Derefter sendte Profeten (sa) bud efter de mennesker, som var på vej hjem, og ventede på at alle pilgrimme, som var gået forud og bagud var samlet. Han beordrede Salman al Farisi (ra) til at lave en prædikestol, så han kunne holde sin tale.

På denne varme dag, brugte profeten ca. 5 timer på dette sted. 3 timer på talerstolen, hvor han også reciterede over hundrede vers fra den hellige Koran. Udover at recitere disse vers, advarede han også folket om deres handlinger og om deres fremtid. Så holdt han også en lang tale, hvori han bl.a. forkyndte åbenbaringen fra Allah (jwa). Det efterfølgende er en del af Profetens tale, som også er berettet i mange sunnimuslimske bøger.

Allahs Sendebud sagde:

**"Det ser ud til, at tiden nærmer sig til, at jeg bliver kaldt tilbage af Allah (jwa), og jeg skal sandelig besvare dette kald. Jeg vil efterlade hos jer de to tyngder. Holder i fast i dem, vil i aldrig fare vild efter mig. Den ene er mere hellig end den anden. Allahs bog (Koranen): et reb bundet fra himmelen til jorden, og min itrah, Ahlulbayt (husstandsfolk). Så pas på hvordan i behandler disse to efter mig. Disse to vil aldrig lade sig adskille, indtil de møder mig på Dommedagen."**

Så sagde Profeten (sa):

**"Allah den Almægtige er sandelig min Herre (mawla), og jeg er herre/leder over de troende og har mere ret over dem end de har over dem selv", så tog han Alis hånd og sagde "Ali er sandelig herre/leder over dem jeg er herre/leder over, O Allah, elsk de, som elsker ham og vær fjende til hans fjender (bekrig de som bekriger ham)."**

Dette var også blot en del af talen, og for at se resten af talen så se:

1. A'alam al-Wara, side 132-133
2. Tadhkirat al-Khawwas al-Ummah, Sibt Ibn al-Jawzi al-Hanafi, side 28-33
3. al-Sirah al-Halabiyyah, af Noor al-Din al-Halabi, bind 3, side 383

Det sidste er berettet på flere måder, men det var blot en ud af de mange måder. For at se de andre måde, eller denne beretning kan man se følgende kilder:

1. Sahih Tirmidhi, bind 2, side 298, bind 5, side 63.
2. Sunan Ibn Maja, bind 1, side 12,43
3. Khasa'is, af al-Nisa'i, side 4,21
4. al-Mustadrak, by al-Hakim, bind 2, side 129, bind 3, side 109-110,116,371
5. Musnad Ahmad Ibn Hanbal, bind 1, side 84, 118, 119, 152, 330, bind 4, side 281, 368, 370, 372, 378, bind 5, side 35, 347, 358, 361, 366, 419 på vegne af 40 beretningskæder.
6. Fada'il al-Sahaba, af Ahmad Hanbal, bind 2, side 563,572
7. Majma' al-Zawa'id, af al-Haythami, bind 9, side 103.
8. Tafsir al-Kabir, af Fakhr al-Razi, bind 12, side 49-50
9. Tafsir al-Durr al-Manthur, af al-Hafiz Jalaluddin al-Suyuti, bind 3, side 19
10. Tarikh al-Khulafa, af al-Suyuti, side 169, 173
11. al-Bidayah wal-Nihayah, af Ibn Kathir, side 3, side 213, bind 5, side 208
12. Usdul Ghabah, af Ibn Athir, bind 4, side 114
13. Mushkil al-Athar, af al-Tahawi, bind 2, side 307-308
14. Habib al-Siyar, af Mir Khand, bind 1, del 3, side 144
15. Sawaiq al-Muhriqah, af Ibn Hajar al-Haythami, side 26
16. al-Isabah, af Ibn Hajar al-Asqalani, bind 2,side 509;bind 1, side 319, bind 2, del 1, side 57, bind 3, del 1, side 29, bind 4,side 14,16,143.
17. Tabarani, berettet på vegne af Ibn Umar, Malik Ibn al-Hawirath, Habashi Ibn Junadah, Jari, Sa'd Ibn Abi Waqqas, Anas Ibn Malik, Ibn Abbas, Amarah, Buraydah..
18. Tarikh, af al-Khatib Baghdadi, bind 8, side 290
19. Hilyatul Awliya', af al-Hafiz Abu Nu'aym, bind 4,side 23, bind 5,side 26-27
20. al-Istiab, af Ibn Abd al-Barr, bind 2, side 462
21. Kanzul Ummal, af al-Muttaqi al-Hindi, bind 6, side 154,397
22. al-Mirqat, bind 5, side 568
23. al-Riyad al-Nadirah, af al-Muhib al-Tabari, bind 2, side 172
24. Dhaka'ir al-Uqba, af al-Muhib al-Tabari, side 68
25. Faydh al-Qadir, af al-Manawi, bind 6, side 217
26. Yanabi' al-Mawaddah, af al-Qudoozi.

Og mange flere. Se venligst sidste del.

## 6. Åbenbaringen af vers 5:3

Så snart Profeten (sa) afsluttede sin tale, blev dette vers åbenbart:

**"I dag har Jeg fuldkommet jeres religion for jer og fuldendt Min nåde over jer og valgt islam til jeres religion."**<sup>1</sup>

Her er nogle af de sunnimuslimsk lærde, som nævner at verset blev åbenbart efter Profetens tale.

1. al-Durr al-Manthur, af al-Hafiz Jalaluddin al-Suyuti, bind 3, side 19
2. Tarikh, af Khatib al-Baghdadi, bind 8, side 290, 596 på vegne af Abu Hurayra
3. Manaqaib, by Ibn Maghazali, side 19
4. Tarikh Dimashg, Ibn Asakir, bind 2, side 75
5. al-Itqan, af al-Suyuti, bind 1, side 13
6. Manaqib, af Khawarazmi al-Hanfi, side 80
7. al-Bidayah wal-Nihayah, af Ibn Kathir, bind 3, side 213
8. Yanabi' al-Mawaddah, af al-Qudoozi al-Hanafi, side 115
9. Nuzul al-Quran, af al-Hafiz Abu Nu'aym på vegne af Abu Sa'id Khudri.

Det ovenstående vers indikerer klart, at islam uden Profetens (sa) erklæring af Imam Alis (as) og Ahlulbayts lederskab (Wilaya) efter Profeten ikke er fuldendt. Samtidigt viser verset, at det Profeten (sa) skulle forkynde var den efterfølgende leder (Imam, kalif). Det, vi også skal bemærke er, at denne besked kom direkte fra Allah, ergo at Allah (jwa) vælger Imamerne, ligesom han valgte Profeterne (fred være med dem alle). Dette vers viser vigtigheden af Imam Alis lederskab direkte efter Profeten, og ikke den 4. kalif som nogen påstå. Jeg vil nævne en beretning, i denne sammenhæng, som også viser vigtigheden af lederskabet (wilaya).

Ibn Abbas (ra) beretter at Allahs sendebud sagde:

**"Den, som ønsker at leve og dø som mig, og ønsker at forblive i Edens haver (Paradiset) efter døden, skal anerkende Ali som leder (wali) efter mig, og anerkende**

---

<sup>1</sup> Koranen 5 : 3 (sidste del).

**Imamen efter ham som leder (wali), og skal følge resten af imamerne efter mig, fordi de er min husstandsfolk (Ahlulbayt), og de er skabt fra min lerjord, og de har fået samme viden og forståelse i gave ligesom mig. Må Allahs vrede være over de, der benægter deres egenskaber, og de, som ignorerer deres forhold og slægtskab med mig, fordi min forbøn aldrig skal ramme dem.”<sup>2</sup>**

Dette er blot en af de mange beretninger, som viser vigtigheden af Ahlulbayts (as) lederskab.

---

<sup>2</sup>

1. Hilyatul Awliyaa, af Abu Nu'aym, bind 1, side 84,86
2. Al-Mustadrak, af al-Hakim, bind 3, side 128
3. Al-Jami' al-Kabir, af al-Tabarani
4. Al-Isabah, af Ibn Hajar al-Asqalani
5. Kanz al-Ummal, bind 6, side 155
6. al-Manaqib, af al-Kharazmi, side 34
7. Yanabi' al-Mawaddah, af al-Qundoozi al-Hanafi, side 149
8. Tarikh ibn Asakir bind 2 side 95

## 7. Aflægge ed på at adlyde

Efter talen beordrede Profeten (sa) alle til at aflægge ed på at adlyde Imam Ali og for at lykønske ham. Blandt de som aflagde ed, var Abu Bakr, Omar og Othman. Det er blevet berettet, at Abu Bakr og Omar sagde:

**”Godt gjort ibn O søn af Abi Taleb, tillykke! I dag er du blevet vores leder (Mawla) og leder over alle troende mænd og kvinder.”<sup>3</sup>**

Er dette ikke et klart bevis på, at Profeten udnævnte sin efterfølger, og dermed fuldendte han sit budskab? Udover dette, bad han folket om at lykønske den efterfølgende leder Imam Ali (as), og samtidigt aflagde de ed (Bayaa) på at adlyde ham, men spørgsmålet er bare, hvad der fik dem til at skifte mening efter Profetens død?

En del siger, at mawla ikke betød leder, men at det betød, at han er jeres ven. Dette punkt vil vi diskutere i afsnit 11, om Allah (jwa) vil.

---

3

1. Musnad Ahmad Ibn Hanbal, bind 4, side 281
2. Tafsir al-Kabir, af Fakhr al-Razi, bind 12, side 49-50
3. Mishkat al-Masabih, af al-Khatib al-Tabrizi, side 557
4. Habib al-Siyar, af Mir Khand, bind1, del 3, side 144
5. Kitabul Wilayah, af Ibn Jarir al-Tabari
6. Al-Musannaf, af Ibn Abi Shaybah
7. Al-Musnad, af Abu Ya'ala
8. Hadith al-Wilayah, af Ahmad Ibn `Uqdah
9. Tarikh, af Khatib al-Baghdadi, bind 8, side 290,596 på vegne af Abu Hurayra
10. Og flere.

## 8. Antallet af de tilstedeværende i Ghadir khum

Det er Allahs (jwa) vilje, at så mange mennesker er associeret med denne beretning via berettere gennem tiderne. Allah (jwa) beordrede den hellige Profet (sa) til at bekendtgøre Imam Alis lederskab i en tid, hvor en stor menneskemængde var tilstedeværende. Det var både for, at det blev et klart bevis, og for at et stort antal af berettere skulle overlevere denne begivenhed.

Zaid ibn Arqam beretter, at Abu al Tufail sagde:

**"Jeg hørte det fra Allahs Sendebud, og der var ikke nogen dér, som ikke så ham med sine øjne og hørte ham med sine øre."**<sup>4</sup>

Der er også berettet at Profeten talte med sin højeste stemme.<sup>5</sup>

**"Der var iblandt de tilstedeværende 120.000, som opholdte sig rundt omkring Mekka og Madina. Det var alle dem, som fulgte Profeten i sin sidste pilgrimsrejse."**<sup>6</sup>

---

<sup>4</sup>

1. Al-Khasa'is, af al-Nisa'i, side 21
2. Tarikh af Ibn Kathir, bind 5, side 208. Al Dhahabi siger det er en sand beretning.

<sup>5</sup> Manaqib al-Khawarizmi, af al-Khawarizmi, side 94

<sup>6</sup> Manaqib, af Ibn al-Jawzi.

## 9. Åbenbaringen af vers 70:1-3

Ifølge nogle sunnimuslimske lærde, blev de 3 første vers I al-Ma'arij kapitlet åbenbaret, da der opstod stridighed efter Profetens (sa) tilbagevending til Medina. Det er blevet reporteret:

**"På dagen i Ghadir khum, indkaldte Profeten (sa) menneskerne i retning af Ali og sagde: "Ali er leder (mawla) over den jeg er leder over. Nyheden blev hurtig spredt rundt over alt i byerne. Da Ibn Nu'man al-Fahri fik det at vide, red han på sin kamel til Medina, og gik over til Profeten (sa) og sagde til ham: "Du kommanderede os til at bevidne, at Allah er Én, at du er hans sidste Profet. Det accepterer vi. Du beordrede os til at udføre vores fem obligatoriske bønner og vi accepterede. Du beordrede os til faste i Ramadan måneden og det accepterede vi. Du beordrede os til at tage på pilgrimsrejse til Mekka og vi accepterede. Men du var ikke tilfreds med alt dette, indtil du løftede din fætters hånd op og pålagde ham at være vores leder, ved at sige: "Ali er leder (mawla) over den jeg er leder over." Er dette en ordre fra Allah, eller er det fra dig? Profeten (sa) sagde: "Ved Allah (jwa) som er den eneste! Dette er fra Allah, den Almægtige."**

Da han hørte det, vendte han sig om og gik tilbage mod sin kamel råbende: **"O Allah! Hvis det, Mohamad siger, er sandt, så kast en sten ned fra skyerne og lad den ramme mig, og udsæt mig for smerte og tortur."**

Han nåede ikke hen til sin kamel, før Allah (jwa) nedkastede en sten, som ramte ham i hovedet og dræbte ham på stedet. Derefter åbenbarede Allah (jwa) dette vers.

**"En spørgende spurgte om straffen, der vil indtræffe. Ingen kan holde den borte fra de vantro. Fra Allah, Herren over de (store) opstigninger."<sup>7 8</sup>**

---

<sup>7</sup> Koranen: 70 : 1-3

<sup>8</sup>

1. Tafsir al-Tha'labi, af Is'haq al-Tha'labi, under kommentar af vers 70:1-3
2. Noor al-Absar, af Shablanji, side 4

Denne historie er et klart tegn på, at udnævnelsen kom direkte fra Allah (jwa). En anden ting, vi skal bemærke, er, at Ibn Nu'man al-Fahris tvivl på Imam Ali kostede ham livet og Helvedet i det næste liv. Idet han blot tvivlede på Imam Ali, fik ham også til at tvivle på den hellige Profet (sa). Det er det, mange muslimer ikke spekulerer over, at når de forsøger at nægte Imam Alis (as) egenskaber, så kommer de også til at benægte den hellige Profet (sa). I denne sammenhæng vil jeg nævne en beretning, som mange måske ikke har hørt før, men den viser virkelig, hvad Imam Ali egentlig betyder for Allah (jwa).

Ibn Abbas beretter:

**"Allahs Sendebud stirrede på Ali, og sagde: Ali, du er herre (sayed) i denne og næste verden, den du elsker, elsker jeg og den jeg elsker, elsker Allah også. Din fjende er min fjende, og min fjende er også Allahs fjende. Ve den som hader dig efter min død."**<sup>9</sup>

Lignende beretninger findes der masser af. Pointen er, at Imam Ali (as) er en vigtig person, og ligeledes er hans lederskab (wilaya), idet han overtager efter Profeten og sikrer folket vejen mod Paradiset, hvis blot de adlød og fulgte Profetens sædvane gennem Imam Ali (as), dog selvfølgelig med Allahs vilje.

Er dette ikke et bevis nok, på hvad det betyder at tvivle på Imam Ali (as). Det største eksempel var Ibn Nu'man al-Fahris, men hvad med alle andre som tvivlede på ham? Det lader vi ligge i denne omgang.

- 
3. Al-Fusool al-Muhimmah, af Ibn Sabbagh al-Maliki al-Makki, side 25
  4. Al-Sirah al-Halabiyah, af Noor al-Din al-Halabi, bind 3, side 384
  5. Arjah al-Matalib
  6. Nazhat al-Mujalis af al-Qurtubi

9

1. Al Mustadrak ala al Sahihayn af al Hakim, bind 3 side 127. kitab Ma3rifat al sahaba under Fadael Ali. Al hakim siger: denne beretning er sand på bukhari og muslims betingelser.
2. Tarikh Bagdad af khatib al Bagdadi bind 4, side 41
3. Riyad al Nazahra af Al Muhib al Tabari bind 2, side 166
4. Margetat al Mafatih af Ali ibn al saltan bind 5, nr. 6101
5. Al Manageb af Ahmad ibn Hanbal
6. Og mange flere..

## 10. Imam Ali (as) påmindede folk om denne beretning

Imam Ali (as) påmindede folk, som var vidner til begivenheden i Ghadir khum, hvor Profeten sagde: "Ali er leder (mawla) over den, jeg er leder over" flere steder. Bl.a. i:

- Dagen hvor Othman blev kalif
- Gennem Othmans tid som kalif
- Rahbah dagen, hvor 24 sahaba stod op og svor på, at de hørte denne beretning
- Dagen i Jamal krigen mod Aisha og hendes hær, hvor han blandt andet påmindede Talha.

Hans påmindelse i dagen i jamal krigen kan findes hos:

1. al-Mustadrak, af al-Hakim, bind 3, side 169,371
2. Musnad Ahmad Ibn Hanbal, på vegne af Ilyas al-Dhabbi
3. Muruj al-Dhahab, af al-Mas'udi, bind 4, side 321
4. Majma' al-Zawa'id, af al-Haythami, bind 9, side 107

Abu Tufayl beretter, at Ali samlede menneskerne i Rahba, og beordrede i Allahs navn alle muslimer at fortælle, hvad de har hørt af Profetens udtalelser i Ghadir khum. Derpå bad han dem om at stå op og fortælle, hvad de har hørt fra Allahs Sendebud. Dernæst stod 30 mænd op, og bevidnede, at Allahs sendebud greb fast i Imam Alis hånd, og sagde: **"Ali har autoritet over de troende jeg har autoritet over, O Allah elsk den, der elsker ham, og afsky den, der afskyer ham."**

Abu Tufayl sagde, at det efterlod uro i Rahba, fordi mængden af muslimer nægtede at tro på denne beretning. Derfor kaldte Abu Tufayl på Zaid ibn Arqam, og fortalte ham, hvad han havde hørt fra Ali. Zaid ibn Arqam sagde: **"Du skal ikke tvivle på det du har hørt, fordi jeg har selv hørt det fra Allahs sendebud."**<sup>10</sup>

Det er også reporteret:

Da Ali sagde til Anas: **"Hvorfor står du ikke op og bevidner, hvad du har hørt fra Allahs Sendebud i Ghadir khum?"** Anas svarede: **"Jeg er blevet gammel og kan ikke huske**

---

<sup>10</sup> Musnad Ahmad Ibn Hanbal, bind 4, side 370.

**det.” derefter sagde Ali: ”Må Allah (jwa) give dig en hvid plet af spedalskhed, ligesom din turban, hvis du ikke taler sandt.”** Anas nåede ikke at rejse sig op, før han fik sådan en hvid plet af spedalskhed på sit ansigt. Efter denne hændelse begyndte Anas at fortælle alle, at han var blevet forbandet af en af Allahs retfærdige tjenere.<sup>11</sup>

---

<sup>11</sup>

1. Al-Ma'arif, af Ibn Qutaybah, side 14, gennem flere beretningskæder.
2. Musnad Ahmad Ibn Hanbal, bind 1, side 199
3. Hilyatul Awliya', af Abu Nu'aym, bind 5, side 27

## 11. Betydning af wali, mawla, wilaya

Ingen muslimske lærde har nogensinde kunnet tvivle på denne beretning i Ghadir Khum, idet den er blevet berettet med ikke mindre end 150 beretningskæder, hos sunnimuslimerne alene. Se venligst sidste del for at se beviset på det. Beretningen er Mutawatir, idet den er blevet berettet af så mange forskellige veje, dvs. af uafhængige kæder af berettere. Derfor er det umuligt at betvivle dens troværdighed. Selv Ibn Taymiya og hans elever som al Dahabi og ibn Kathir, som har bevist deres fjendtlighed til shiamuslimerne, erklærer denne beretning for at være mutawatir og autentisk. Udover dette faktum, så har nogle forsøgt at benægte denne beretning på forskellige måder. Den måde mange har benyttet, er at oversætte og fortolke ordet wali (leder), Wilaya (lederskab) som ven og venskab.

Arabiske ordbøger giver over tyve fortolkninger af ordet, afhængig af i hvilken kontekst ordet bliver brugt i. Men de fleste gange har betydningen noget at gøre med lederskab og beskyttelse. Kun i et tilfælde kan det betyde ven.<sup>12</sup>

Nogle mener, at det Profeten rigtig mente med ordet Mawla var:

**"Den jeg er ven af, er Ali også ven af".**

Der er ingen tvivl om, at Imam Ali (as) havde en høj status i forhold til de øvrige muslimer. Han var den første mand som omfavnede islam, han fik titlen som Profetens broder, og han var den Profeten sagde om **"at elske Ali er et tegn på troen (iman), og at hade Ali er tegn på hykleri."**

Derfor virker absurd, at Profeten (sa) tilbageholder flere end 100.000 mennesker i sådan en varme, og beder dem om at vente under sådanne forhold indtil de, der har forladt mængden, kommer tilbage til stedet, og så fortælle dem, at Ali er de troendes ven. Ydermere, hvordan kan vi begrunde åbenbaringen af vers 5:67, som blev åbenbaret før profetens tale, hvori Allah (jwa) siger:

**"O du Sendebud, forkynd hvad der er åbenbaret dig fra din Herre, og hvis du ikke gør det, så har du ikke forkyndt hans budskab. Og Allah vil beskytte dig mod**

<sup>12</sup>

1. Elias' Modern Dictionary, af Elias A. Elias, Arabic-English, side 815-816, Lebanon.
2. Al-Munjid fi al-Lughah, bind 1.

**menneskerne.**<sup>13</sup>

Er det logisk at sige, at Allah (jwa) advarede Profeten om, at hvis ikke han forkynder beskeden om "Alis venskab", så har han ikke forkyndt sit budskab? Dvs. At Profetens budskab gennem så mange år ville være spild, hvis ikke han forkyndte "Ali venskab". Udover det, hvad skulle være så farligt for Profeten, hvis han forkyndte "Alis er de troendes ven". Idet Allah (jwa) siger, at han vil beskytte ham mod menneskerne, som verset referer til?

Udover det, hvordan kan erklæringen af Alis venskab være skyld i at Allah (jwa) har fuldkommet muslimernes religion. Allah (jwa) åbenbarede vers 5:3 lige efter Profetens erklæring, hvori Han (jwa) sagde:

**"I dag har Jeg fuldkommet jeres religion for jer og valgt islam til jeres religion."**<sup>14</sup>

Hvordan kan det være logisk, at betydningen af "Wali" betyder ven. Hvis vi også bemærker Abu Bakrs og Omars lykønskning til Imam Ali ved at sige:

**"Tillykke O søn af Abu Taleb! I dag er du blevet vores "Mawla", og alle de troendes "Mawla"**. Hvis ordet betyder ven, betyder det så at Imam Ali (as) ikke var deres ven før Profetens erklæring? Var imam Ali (as) så de troendes fjende, før denne dag, siden de siger "i dag er du blevet"? Hvis ordet betyder ven, hvad er så grunden til at lykønske ham?

Ordet "Wali" betyder også ven, men ikke i alle situationer. Derfor ser vi at arabere bruger "Wali al-Amr" om regenter/herskere, som betyder den ansvarlige af alle sager. Ordet Mawla kan derfor ikke fortolkes som ven, men vi skal hellere bruge andre fortolkninger som leder eller retleder.

Nogen vil sikkert spørge, hvorfor den hellige Profet (sa) ikke brugte andre ord for at forklare hans intention. Faktisk så blev han spurgt om det, og følgende er sunnimuslimske dokumentationer på Profetens svar:

1. Da Allahs Sendebud (sa) blev spurgt om meningen af "Den jeg er Mawla af, er Ali Mawla af", svarede han:

---

<sup>13</sup> Koranen : 5 : 67

<sup>14</sup> Koranen: 5 : 3 (sidste del)

**"Allah (jwa) er min Mawla, og har mere ret over mig, end jeg har over mig selv. Det bestrider jeg ikke, og jeg er mawla af de troende, og har mere ret over dem, end de har over dem selv. Det benægter de heller ikke. Derfor, den jeg er mawla af, og har mere ret over ham/hende, end han/hun har over sig selv, og som ikke benægter det, så er Ali mawla af dem, og har mere ret over dem, end de har over dem selv, og det skal de heller ikke benægte".<sup>15</sup>**

2. Gennem Othmans tid som kalif, protesterede Ali ved at påminde folk om denne ovenstående beretning. Han påmindede om den igen ved krigen i Siffin:

Da Allahs Sendebud (sa) sagde denne beretning i Ghadir khum, stod Salman op og sagde: **"O Allahs Sendebud! Hvad betyder mawla? Og hvordan? Profeten sagde: På same måde, som jeg er jeres wali. Den som betragter mig som en, der har ret over ham, mere end han har over sig selv, så har Ali også mere ret over ham, end han har over sig selv."**<sup>16</sup>

3. Ali søn af Abi Talib blev spurgt om meningen af Profetens ord **"Den jeg er mawla af, er Ali mawla af"**. Han svarede: **"Han gjorde mig leder over menneskerne, til den tid jeg lever, og den som strider imod mig bliver fortabt (misvejledt i religion)".**<sup>17</sup>

4. Til vers 37:24, hvori Allah swt siger:

**"Stands dem, thi de skal udspørges"**<sup>18</sup>

.. beretter Al Daylami, at Abu said al- khudri sagde:

Allahs Sendebud (sa) sagde: **"Stands dem, thi de vil blive udspurgt om imam Alis wilaya (lederskab)".**

Også al- Hafiz al- Wahidi kommenterer det ovenstående vers ved at sige: **"Den Wilaya som Profeten (sa) erklærede til Ali, vil vi blive spurgt om til Dommedagen. Det er blevet**

---

<sup>15</sup>

1. Shamsul Akhbar, af al-Qurashi, Ali Ibn Hamid, side 38  
2. Salwat al-'Arifin, af al-Muwaffaq billah, al-Husain Ibn Isma'il al-Jurjani

<sup>16</sup> Fara'id al-Samtain, af Hamawaini (Abu Is'haq Ibrahim Ibn Sa'd al-Din Ibn al-Hamawiyia), sektion 58.

<sup>17</sup> Zain al-Fata, af al-Hafiz al-'Asimi

<sup>18</sup> Koranen: 37 : 24

**fortalt, at det er den Wilaya, som Allah (jwa) mente i vers 37:24". Det betyder, at folk vil blive spurgt om Alis (ra) wilaya. De vil blive spurgt om de virkelig accepterede ham som deres Wali (leder), som de blev påbudt af Profeten, eller om de mistede hans lederskab og ignorerede den.**<sup>19</sup>

Utallige sunnimuslimske Koran, arabisk- sprog og litteratur lærde, har fortolket ordet mawla, som én, der har mere ret ergo mere autoritet over folk. Herunder er der en følgende liste, hvori de bekræfter denne mening.

1. al-Wahidi (d. 468), i "al-Wasit"
2. al-Akhfash Nahwi (d. 215), i "Nihayat al-Uqul"
3. al-Tha'labi (d. 427), i "al-Kashf wal Bayan"
4. Ibn Qutaybah (d. 276), i "al-Qurtayan", bind 2, side 164
5. al-Kalbi (d. 146, citeet fra "Tafsir al-Kabir", af al-Razi, bind 29, side227)
6. al-Farra' (citeret i "Ruhul Ma'ani", af al-Alusi, bind 27, side 178)
7. al-Nasafi (d. 701), i hans "Tafsir", bind 4, side 229
8. al-Tabari (d. 310), i "Tafsir al-Tabari", bind 9, side 117
9. al-Bukhari (d. 215), i "Sahih al-Bukhari", bind 7, side 271
10. al-Zamakhshari (d. 538), i "Tafsir al-Kashshaf", bind 2, side 435
11. Qazi Nasiruddin al-Baydawi (d. 692),i "tafsir al-Baydawi", bind 2, side 497
12. al-Khazin al-Baghdadi (d. 741), i sin "Tafsir", bind 4, side 229
13. Muhib al-Din al-Afandi, i "Tanzil al-Ayat"
14. Mu'ammam Ibn Muthanna al-Basri (citeret fra "Sharh al-Mawaqif", by al-Sharif al-Jurjani, bind 3, side 271)
15. Abul Abbas Tha'lab (citeret fra "Sharh al-Sab'ah al-Mu'allaqah", af al-Zuzani)
16. Ibn Abbas, I hans "Tafsir" skrevet i Durr al-Manthur,af al suyuti Bind 5, side 355
17. Abu al-Saud al-Hanafi (d. 972), i sin "Tafsir"
18. og mange andre som, Yahya Ibn Zaid Kufi (d. 207), Abu Ubaida Basri (d. 210), Abu Zaid Ibn Aus Basri (d. 125), Abu Bakr Anbari (d. 328), Abul Hasan Rummani (d. 384), Sa'd al-Din Taftazani (d. 791), ShabaUddin Khafaji (d. 1069), Hamzawi Maliki (d. 1303), Husain Ibn Mas'd (d. 510), Abu Baqa Ukbari (d. 616), Ibn Hajar al-Haythmai (d.

---

<sup>19</sup>

1. al-Sawa'iq al-Muhriqah, af Ibn Hajar al-Haythami, kap. 11,bind 1 side 229. citeret fra al-Wahidi; også citeret fra al-Daylami på vegne af Abi Sa'id al-Khudri.
2. Fara'id al-Samtain, af Hamawaini (Abu Is'haq Ibrahim Ibn Sa'd al-Din Ibn al-Hamawiyia), sektion 14
3. Nudhum Durar al-Samtain, af Jaml al-Din al-Zarandi
4. Al-Rashfah, af al-Hadhrami, side 24

974), Sharif Jurjani (d. 618), Abdul Abbas Mubarrad (d. 285), Abu Nasr Farabi (d. 393) og, Abu Zakariya Khateeb Tarizi (d. 502).

Ordet Wali eller Mawla i beretningen i Ghadir khum, betyder ikke en ven, det betyder nærmere leder eller retleder, som har mere autoritet over de troende end de har over dem selv. Beviset på det, er som sagt Profetens (sa) ord: **"Har jeg ikke mere autoritet (Awla) over jer, end I har over jer selv"**.

Mindst 64 sunni lærde har citeret denne sætning fra den hellige Profet, og iblandt dem er al-Tirmidhi, al-Nisa'i, Ibn Majah, Ahmad Ibn Hanbal. Dette styrker denne ovenstående beretning, hvori Profeten (sa) bruger ordet (Awla) før (Wali). Når et ord har flere betydninger, så er det bedst at finde den rette fortolkning ved at se i hvilken kontekst det bliver brugt. Ordet (Awla) at have mere autoritet, som blev brugt af Profeten giver en god association af ordet Mawla (leder).

Profetens (sa) duaa i beretningen, som siger:

**"O Allah! Elsk den, som elsker ham, og vær fjende til den, som er hans fjende. Hjælp den, der hjælper ham, og forlad den, der forlader ham"** viser, at Ali den dag blev pålagt et ansvar (lederskabet) som automatisk vil give ham fjender, og for at klare dette ansvar, behøver han hjælp og tilhængere. Har venskab brug for hjælpere og tilhængere? Nej vel, derfor er det usandsynligt, at Profeten (sa) mente ven som nogle påstår.

Udover det, så er Profetens (sa) ord: **"Det er blevet tid til at jeg skal besvare Allahs kald"**, en klar hentydning til at Profeten (sa) peger mod efterfølgeren efter ham.

I hans tale sagde han også to gange til menneskemængden:

**"Har jeg ikke forkyndt Allahs budskab?"**. Det viser, at Profeten (sa) erklærede en vigtig besked fra Allah (jwa), som skulle videre til de næste generationer. Også her, er det højst usandsynligt, at Profeten (sa) mente ven, for så ville det ikke have været så vigtigt, og så ville Profeten (sa) ikke sige, at den tilstedeværende skal fortælle det til den fraværende (se talen).

Det er også interessant at bemærke, at ordet (Wali) og (Mawla) også er blevet brugt i den hellige Koran, med meningen Herre/leder eller retleder. Eksempelvis siger Allah (jwa):

**“Allah (jwa) er de troendes Wali, Han fører dem ud af mørket, og ind I lyset.”<sup>20</sup>**

Det ovenstående vers betyder ikke, at Allah (jwa) blot er de troendes ven, fordi en simpel ven ikke har autoritet og kan ikke føre nogen ind i lyset. Det betyder, at Allah (jwa) er de troendes Herre, og det er derfor, han fører dem fra mørket og ind i lyset. I et vers siger Allah (swt):

**“Sandelig Allahs (Awliya) skal der ikke komme frygt over, og de skal ikke sørge”<sup>21</sup>**

Ordet Awliya er pluralis for Wali. Det ovenstående vers betyder ikke den, som er Allahs ven skal frygt ikke kommer over. Mange gode muslimer har erfaret frygt fra nogle begivenheder i deres liv, mens de ikke er Allahs fjender. Derfor betyder ordet andet end ven i verset, og det samme gør ordet i beretningen fra Ghadir khum.

Allah (jwa) bruger ordet Awliya generelt med meningen beskyttere. Allah (jwa) siger i den hellige koran:

**“De troendes mænd og kvinder, er hinandens beskyttere (Awliya), de påbyder det gode, og forbyder det onde.”<sup>22</sup>**

Ved at se på forskellige fortolkninger, så finder man ud af, at nogle har brugt ordet “beskytter” for meningen af Awliya. Det ovenstående vers vil ikke sige at de troende kun er hinandens venner. Her er meningen af Awliya et højere stadie end blot venskab, men også lavere end meningen leder og Herre. For en speciel mening af ordet Wali se efterfølgende vers:

Allah (jwa) siger:

**“Jeres WALI er alene Allah, Hans Sendebud og de troende, de, som holder bøn og betaler Zakat, mens de bøjer sig (i bøn).”<sup>23</sup>**

Det ovenstående vers siger klart, at ikke alle de troende er vores Wali med den specielle mening i dette vers, som betyder herre/leder. Igen her er det vist, at ordet ikke kun betyder ven, fordi alle de troende er jo hinandens venner. Her bliver der fortalt at kun tre er vores Wali, Allah (jwa), den hellige Profet (sa) og Ali søn af Abi Talib (as). For de troende hentyder til Imam Ali (as), da han gav sin ring i almisse, mens han lavede (Ruku). Muslimske lærde er

---

<sup>20</sup> Koranen: 2 : 257

<sup>21</sup> Koranen: 10 : 62

<sup>22</sup> Koranen: 9 : 71

<sup>23</sup> Koranen: 5 : 55

enige i dette, og her er nogle af de sunnilærde, som har berettet, at det er Imam Ali, der menes med i dette vers:

1. Tafsir al-Kabir, af Ahmad Ibn Muhammad al-Tha'labi, under Vers 5:55
2. Tafsir al-Kabir, af Ibn Jarir al-Tabari, bind 6, side 186,288-289
3. Tafsir Jamiul Hukam al-Quran, af Muhammad Ibn Ahmad Qurtubi, bind 6, side 219
4. Tafsir al-Khazin, bind 2, side 68
5. Tafsir al-Durr al-Manthur, af al-Suyuti, bind 2, side 293-294
6. Tafsir al-Kashshaf, af al-Zamakhshari, Egypt 1373, bind 1, side 505,649
7. Asbab al-Nuzool, af Jalaluddin al-Suyuti, Egypt 1382, bind 1, side 73 på vegne af Ibn Abbas
8. Asbab al-Nuzool, af al-Wahidi
9. Sharh al-Tjrid, af Allama Qushji
10. Ahkam al-Quran, al-Jassas, bind 2, side 542-543
11. Musnad Ahmad Ibn Hanbal, bind 5, side 38
12. Kanzul Ummal, af al-Muttaqi al-Hindi, bind 6, side 391
13. al-Awsat, af Tabarani, berettet af Ammar Yasir
14. Ibn Mardawayh, på vegne af Ibn Abbas

At betale almisse mens man beder, er ikke sunnah, og dette er accepteret af alle muslimske lærde.

Verset hentyder til en handling, som fandt sted i den ydre verden, og som kom med i Koranen for at pointere denne handling for at markere denne person. På en indirekte måde, ønsker dette vers at fortælle, at denne Wali, er en speciel Wali, hvis autoritet er blevet sat op ved siden af Profetens autoritet siden de er nævnt sammen. Det betyder, at den autoritet som Allah (jwa) har, har Allah (jwa) givet Profeten Mohamad (sa), og efter ham er den givet videre til Imam Ali (as), som verset siger. Til det kan vi sammenligne en beretning, som fortæller, at den der adlyder Imam Ali (as), har både adlydt Allah (jwa) og Profeten (sa). Her er beretningen:

Abi Zarr beretter, at Allahs Sendebud (sa) sagde:

**"Den som adlyder mig, adlyder Allah, og den som ikke adlyder mig adlyder ikke Allah, og den som adlyder Ali adlyder mig, og den som ikke adlyder Ali, adlyder ikke mig".<sup>24</sup>**

---

24

Mht. det ovenstående vers, vil nogle nok spørge, hvorfor Allah (jwa) brugte flertals formen ved at sige **"mens de bøjer sig (i bøn)"**. Af den grund mener nogle, at verset ikke kun refererer til Imam Ali (as), men at verset er generelt. Til det siger vi for det første, at historien og beretningerne fortæller, at der ikke var andre som betalte almisse på den måde i Profetens (sa) tid, så det kunne ikke have været andre end Imam Ali (as). For det andet, så har Allah (jwa) brugt flertals form om enkelte individer flere gange i den hellige Koran. F.eks. nævner Allah (jwa) i Koranen:

**"De siger: hvis vi vender tilbage til Medina, så vil den mest ærefulde drive den mest foragtede ud."**<sup>25</sup>

Her referer den hellige Koran til en historie, som fandt sted i Profetens tid, og udtrykket "De sagde" blev brugt, selvom den henvendte sig til en person, som både sunni og shia lærde er enige om. Den person var hykleren, Abdullah Ibn Ubayy Ibn Salul.

Den hellige Koran prøver mest muligt at undgå at nævne navne. Det gør den af mange grunde, blandt andet for at den skal forblive med at være en universel bog. Og desuden for at beskytte den hellige Koran for mulige forandringer, af dem som f.eks. havde et had til et specielt individ, som er blevet rost i den hellige Koran, og omvendt hvis de elskede en som blev fordømt i den hellige Koran. Præcist som det skete under Bani Umayyas styre (Amawi dynastiet), hvor det lykkedes at forfalske tusinder af beretninger. At bruge flertals form, selvom verset referer til en person, har også en anden anvendelse. Nogle gange er en handling af en enkelt person mere værd end hele nationens handlinger. Det var tilfældet for Profet Mohamad (sa), Imam Ali (as) og Profeten Abraham (as). Den hellige Koran nævner at Profeten Abraham (as) var en nation, meningen er selvfølgelig, at hans handlinger var mere værd end alle andre menneskes handlinger.

Allah (jwa) siger:

- 
1. Mustadrak ala al sahihayn af al Hakim bind 3, side 121. al Hakim siger denne beretning er sand.
  2. Al Sawaeg al Muhriga under manageb Ali ibn Abi Talib
  3. Al Riyad al Nazhara af al muhib al Tabari bind 2, side 167
  4. Abu bakr al Ismaili i hans Mujhmaa
  5. Al kunuz Al Hagaeg af al Manawi side 63

<sup>25</sup> Koranen: 63 : 8

**"Abraham var visseelig en nation, lydlig mod Allah, altid underdanig (mod Ham), og han var ikke én af afgudsdyrkerne."<sup>26</sup>**

Ibn Abbas sagde:

**"Der er ikke et vers i Koranen, hvori ordet "de troende" er nævnt, hvor Ali ikke er toppen af dem, og er deres overhoved og er den mest dydige blandt dem. Allah har sandelig irettesat Mohamads (sa) ledsagere i Koranen, men Han har ikke omtalt Ali med andet end hæder."<sup>27</sup>**

Ibn Abbas har også berettet, at der ikke er blevet åbenbart i Allahs bog, så mange vers om nogen (sahaba), som der er blevet omkring Ali, og at der er blevet åbenbart 300 vers som omhandler Ali.<sup>28</sup>

Verset (5:55) siger, at alene Allah er jeres Wali (leder/herre), og Profeten, og Imam Ali. Vi kan derfor konkludere, at Imam Alis lederskab, er den samme som Profetens, siden Allah (jwa) sætter dem op ved siden af hinanden. Den autoritet som Profeten har over de troende, og som han gav videre til Imam Ali, er forklaret nærmere i dette vers.

**"Profeten har mere ret over (Awla) de end de har over dem selv."<sup>29</sup>**

Og ligeledes i dette vers:

**"O I troende! Adlyd Allah, og adlyd Sendebudet og de, blandt jer, som er blevet givet autoritet over jer (af Allah)."<sup>30</sup>**

---

<sup>26</sup> Koranen: 16 : 120

<sup>27</sup>

1. Fadha'il al-Sahaba, af Ahmad Ibn Hanbal, bind 2, side 654.
2. Al-Riyadh al-Nadhirah, af Muhibbuddin al-Tabari, bind 3, side 229.
3. Tarikh al-Khulafaa, af al-Hafidh Jalaluddin al-Suyuti, side 171
4. Dhakha'ir al-Uqba, af Muhibbuddin al-Tabari, side 89
5. Al-Sawa'iq al-Muhriqah, af Ibn Hajar Haythami, kap. 9, sektion 3, side 196
6. Tabarani og Ibn Abi Hatam.

<sup>28</sup>

1. Ibn Asakir, citeret fra Tarikh al-Khulafaa, af al-Hafidh Jalaluddin al-Suyuti, side 171.
2. A-Sawa'iq al-Muhriqah, af Ibn Hajar Haythami, kap. 9, sektion 3, side 196
3. A Khatib al Bagdadi i hans Tarikh bind 6 side 221.
4. Nur al Absar af al shablanghi side 73.

<sup>29</sup> Koranen: 33 : 6

For at se yderligere forklaringer på meningen med Profetens autoritet, så se blandt andet vers, (4:65), (59:7), (9:103) og (33:21).

Ved at sætte disse vers op ved siden vers (5:55), kan man tydeligt se, at denne autoritet tilhører Imam Ali (as) efter den hellige Profet (as). Al-Nisa'i og al-Hakim har også berettet andre versioner af beretningen om Ghadir Khum, med et andet ordlyd, som giver et godt indblik i meningen af beretningen. De har berettet på vegne af Zaid Ibn Arqam, at Profeten sagde:

**"Sandelig Allah er min Mawla, og jeg er Wali af alle de troende." så tog han fat i Alis hånd og løftede den op og sagde: "Ali er Wali over dem jeg er Wali over. O Allah! Elsk den, som elsker ham og afsky den, som afskyer ham."**<sup>31</sup>

Og en yderligere version:

Profeten spurgte 3 gange:

**"O folket! Hvem er jeres Mawla? De svarede: Allah og Hans Sendebud. Så tog han Alis hånd op og sagde: "Den, hvis Wali er Allah og Hans Sendebud, så er denne mand også hans Wali."**<sup>32</sup>

Hvis Wali betyder ven, hvorfor svarede masserne så kun: Allah og Hans Sendebud? De burde have svaret, at alle de troende er hinandens Wali. Det viser tydeligt, at masserne forstod klart, hvad Profeten (sa) mente med wali, men de valgte senere ikke at handle efter denne erklæring.

Lad os se på den næste beretning:

Ali kom til stedet Rahabah, og nogle mennesker sagde:

**"Fred være med dig, O vores Mawla! Ali sagde: Hvordan kan jeg være jeres Mawla, mens I er frie arabiske mænd? De sagde: Vi hørte Allahs Sendebud sige i Ghadir Khum: Den, som jeg er Wali over, er Ali også hans Wali."**<sup>33</sup>

---

<sup>30</sup> Koranen 4 : 59

<sup>31</sup>

1. Khasa'is, af al-Nisa'i, side 21
2. A-Mustadrak, af al-Hakim, bind 3, side 109

<sup>32</sup> Khasa'is, af al-Nisa'i, side 6

Hvis mawla betød ven, hvorfor spurgte Ali så dette spørgsmål? Var venskab noget nyt for araberne? Imam Ali spurgte faktisk for at gentage vigtigheden af ordet Mawla, og for at vise folket i den tid, at mawla ikke betød ven, men herre over de troende.

Vi kan konkludere ud fra denne analyse, at det er klart, at den som prøver at skifte meningen af denne beretning om Ghadir Khum, begår en stor fejl. De, som prøver at sige, at Ali (as) er de troendes ven, benægter de ovenstående sande beretninger, som ikke efterlader nogen form for tvivl om meningen med denne beretning. Ikke nok med at nægte disse beretninger, så benægter man også disse vers, som blev åbenbaret før og efter Profetens (sa) tale, og samtidigt de vers som forklarer vigtigheden af ordet Wali. Vi har tydeligt set, hvordan Imam Ali blev tilkendt denne status, at være leder over de troende. Samtidigt så blev han tilkendt autoriteten som Allah (jwa) og Profeten (sa) har over de troende. Hvis man vælger at benægte Imam Alis (as) autoritet, så benægter man også Allahs (jwa) og Profetens (sa) autoritet. Vi har også set fra flere vinkler, hvordan ordet betyder mere end ven. Hvorfor så benægte denne status, og tilkende den til andre? Hvem kunne varetage denne stilling bedre end Ali? Hvorfor fulgte muslimerne ikke Profetens ordre, som kom direkte fra Allah (jwa)? Vi kan jo se i denne beretning, at folk lykønskede ham,

**"Tillykke O søn af Abu Talib! I dag er du blevet vores "Mawla", og alle de troendes "Mawla".**

Var det bare en scene foran den hellige Profet (sa)? Som om han ikke vidste, at folk ville vende ryggen til Ali (as) efter hans død. Allah (jwa) siger i den hellige Koran:

**"Mohamad er kun et Sendebud! Sendebudene før ham er visselig gået bort. Hvis han da dør eller dræbes, vil I vende om på jeres hæle? Men den, der vender om på sine hæle, skader ikke Allah det mindste. Og Allah vil belønne de taknemlige."**<sup>34</sup>

Det er et tydeligt bevis på, at der her tales til Profetens (sa) venner, og det skete desværre. Profeten (sa) havde også fortalt, at nationen vil forråde Ali efter hans død.

Profeten (sa) sagde:

**"Nationen (ummah) vil sandelig forråde og svigte dig efter mig."**<sup>35</sup>

---

<sup>33</sup> Musnad Ahmad Ibn Hanbal, bind 5, side 419

<sup>34</sup> Koranen: 3 : 144

<sup>35</sup>

Er dette ikke et bevis nok på, at nationen forrådte ham, og som Profeten (sa) sagde, at det ville ske lige efter hans død. Som Allah (jwa) sagde, så vil det ikke skade ham det mindste, og denne beretning viser, at den, der vender ryggen til Ali (as), vender ryggen til Profeten (sa) og samtidig vender ryggen til Allah (jwa).

Profeten sagde:

**"O Ali! Den som forlader mig, forlader Allah, og den som forlader dig, forlader mig".<sup>36</sup>**

Vi vil her til sidst vise en beretning som vi tidligere nævnte, som tydeligt viser at Wali betyder Imam.

Ibn Abbas (ra) beretter, at Allahs Sendebud sagde:

**"Den, som ønsker at leve og dø som mig, og ønsker at forblive i Edens haver (Paradiset) efter døden, skal anerkende Ali som leder (wali) efter mig, og anerkende Imamen efter ham som leder (wali), og skal følge resten af Imamerne efter mig, fordi de er min husstandsfolk (Ahlulbayt), og de er skabt fra min lerjord, og de har fået samme viden og forståelse i gave, ligesom mig. Allahs smerte over dem, der benægter deres egenskaber, og dem, som ignorerer deres forhold og slægtskab med mig, fordi min forbøn aldrig skal ramme dem."<sup>37</sup>**

- 
1. Al Mustadrak af Al- Hakim bind 3, side 140. Al Hakim siger dette er en sand beretning.
  2. Al Khatib al Bagdadi i hans Tarikh bind 11, side 216.
  3. Kanzul Umal af al Mutaqi al Hindi bind 6, side 73.
  4. Ibn Abi Shibah, Al Hareth, al Bazar, al haikm, al Bayhagi og al Aqiili i al Dalael.
  5. Al Dharqutni i al Afrad wal Ahkam.
  6. Al Haythami i mujhma3 al Zawaed under Manageb Ali bind 3, side 137.

<sup>36</sup>

1. Al Mustadrak af Al-Hakim bind 3, side 123. Al-Hakim siger det er en sand beretning.
2. Mizan al i3didal af al Dhahabi bind 1, side 323. Al Dhahabi siger det er en sand beretning.
3. Mujhma3 al Zawaed af al Haythami bind 9, side 135.
4. A bazar gennem en troværdig beretningskæde.
5. Riyad al Nazhara af Muheb al deen al Tabari bind 2, side 167.
6. Al Manageb af Ahmad ibn Hanbal.
7. Kanzul Umal af Mutaqi al Hindi bind 6, side 157.
8. Al Tabarani i Al Awsat.

<sup>37</sup>

1. Hilyatul Awliyaa, af Abu Nu'aym, bind 1, side 84,86
2. Al-Mustadrak, af al-Hakim, bind 3, side 128

Vi kan tydeligt se, at Profeten (sa) sagde: "**skal anerkende Ali som leder (wali) efter mig, og anerkende imamerne efter ham**". Se sammenhængen Ali wali, og imamerne efter ham, det betyder, at Wali betyder Imam, idet Ali (as) også er en Imam.

Man burde ikke tvivle det mindste på, at Wali betyder Imam, som det fremgår af beretningerne. Det kræver bare at hjertet og hjernen vil acceptere denne kendsgerning og tage Imam Ali (as) og hans efterkommere (as) som ledere.

- 
3. Al-Jami' al-Kabir, af al-Tabarani
  4. Al-Isabah, af Ibn Hajar al-Asqalani
  5. Kanz al-Ummal, bind 6, side 155
  6. Al-Manaqib, af al-Kharazmi, side 34
  7. Yanabi' al-Mawaddah, af al-Qundoozi al-Hanafi, side 149
  8. Tarikh ibn Asakir bind 2 side 95

## 13. Ali og sandheden

I nogle versioner af beretningen i Ghadir khum, nævnes en ekstra sætning som Profeten (sa) udtalte. Den lyder således:

**“Og lad sandheden vende med ham, hvor end han end vender”.**

Se flere versioner i:

1. Tafsir al-Kabir, af Fakhr al-Din al-Razi.
2. Sira al Halabiya af al Halabi al Shafi3i bind 3, side 384, hvori han siger at al Dhahabi har erklæret den for sand gennem flere kæder.
3. Al Mustadrak af al Hakim bind 3, side 124. Al Hakim siger denne beretning er sand på Bukhari og Muslims betingelser.
4. Takikh Bagdad af al Khatib al Bagdadi bind 14, side 321. hvor han tilføjer at Ali og sandheden ikke vil lad sig adskille indtil dommedagen.
5. Mujhme3 al Zawaed bind 7, side 235
6. Al Tabarani I al Awsat.
7. Abu Ya3lah i en sand beretning.
8. Al Manawi i Kunuz al Hagaeg side 65.
9. Kanzul Umal af al Mutaqi al Hindi bind 6 side 157.

Ligende beretter al-Thrmidhi:

Allahs sendebud sagde: **“O Allah, ha nåde over Ali. O Allah, lad sandheden være med Ali i alle situationer”.**<sup>38</sup>

Vi kan blive ved med at nævne beretninger, som også siger, at Ali er med den hellige Koran, og den er med ham.

Umm Salama (ra) beretter:

Allahs Sendebud (sa) sagde:

---

<sup>38</sup> Sahih al-Tirmidhi, bind 5, side 297.

**“Ali er med den hellige Koran, og den hellige Koran er med Ali. De vil ikke lade sig adskille fra hinanden, indtil de vender tilbage til mig i Paradiset”.**<sup>39</sup>

Se denne status Imam Ali (as) er blevet tilkendt. Det er meningen, at mennesket skal gå efter sandheden, men her er det sandheden, der går efter Ali (as). Dette er også et tydeligt bevis på, at han er fejlfri, idet både sandheden og den hellige Koran er med ham. Hvis han ikke var fejlfri, hvordan skulle sandheden eller Koranen såvære med ham? Det er sandelig et tydeligt bevis på, at Imam Ali (as) har ret i alle de handlinger han foretager sig. Derfor kan jeg ikke forstå de mennesker, som støtter de, der bekrigede ham og undertrykte og forrådte ham. Således går de ligeledes imod den hellige Profet (as), og imod Allah (jwa).

Da vi nu har set, er at Profeten (sa) erklærede Imam Ali (as) som hans efterfølger, og beordrede folket til at elske ham og ikke forråde ham, og samtidigt sagde at sandheden vender efter Ali. Derfor burde alle muslimerne også gå efter Ali (as). Han er den, der bærer den ægte fortolkning af Koranen, og Profetens ægte sunnah. Han er den mest elskede af Allah og Profeten, og han er den første, som troede på den hellige Profet (sa). Han er porten til videnskabens by, og han er den, som informerer nationen om det, de er uenige i. Han er den mest retfærdige og dydige person, og den stærkeste og modigste, og hvis ikke det var for hans sværd i krigene, og specielt i Khandaq så havde islam ikke været udbredt. Han er den anden tyngde ved siden af Koranen, som vi skal holde fast ved, og han er den, som ikke misleder sine ledsagere, men fører dem til Paradiset.<sup>40</sup> Han og hans efterkommere fra Ahlulbayt (as) er ligesom Noahs (as) ark, og de er dem, vi ikke skal belære og gå foran, idet Profeten sagde:

**“I skal ikke gå foran dem for I vil forgå, I skal ikke vende jer fra dem for I vil forgå, og I skal ikke prøve at belære dem, idet de ved mere end I gør.”**<sup>41</sup>

---

<sup>39</sup>

1. Al-Mustadrak af al-Hakim, bind 3, side 124 på vegne af Umm Salama. Al Hakim beretningen er sand.
2. Al-Sawa'iq al-Muhriqah, af Ibn Hajar, kap. 9, sektion 2, side 191,194
3. Al-Awsat, af al-Tabarani; og i al-saghir.
4. Tarikh al-Khulafaa, af Jalaluddin al-Suyuti, side 173

<sup>40</sup>

Alle disse sætninger er taget fra troværdige hadith, berettet af Allahs Sendebud (sa).

<sup>41</sup>

1. Al-Dhurr al-Manthoor, af al-Suyuti, bind 2, side 60
2. Al-Sawa'iq al-Muhriqah, af Ibn Hajar al-Haythami, kap. 11, sektion 1, side 230, citeret fra al-Tabarani, og i sektion 2, side 342
3. Usdul Ghabah, af Ibn al-Athir, bind 3, side137,

### 13. Beretterne af beretningen i Ghadir khum

Som sagt, så er denne beretning i Ghadir khum berettet af et hav af berettere og uafhængige kæder, og den er derfor "Mutawatir". Det er en højere grad end sandhed (sahih) alene, og den er derfor umulig at benægte, pga. dens mange sande kæder. For at en beretning kan være mutawatir, så skal den være overleveret gennem en række sande beretningsgrupper, som sker gennem beretningskæder, hvor alle skal være troværdige og pålidelige.

Vi vil nu tage et kig på de mange berettere, som gennem tiderne har berettet denne beretning, og vi vil samtidig se på de lærde, som har erklæret den for sand og mutawatir. Dette selvom vores beretning tidligere er tilstrækkelig, idet al Hakim erklærer flere af versionerne for sande på Bukhari og Muslims betingelser. Da de to bøger betragtes for at være sande fra første til sidste side, så burde der ikke herske tvivl over dens sandhed.

Her har vi en liste over Hadith berettere kendt som (Muhadithin), der har berettet beretningen om Ghadir khum:

1. Mohammed Ibn Idris al-Shafi'i (Imam al-Shafi'i, d. 204) per "al-Nihayah" af Ibn al-Athir
2. Ahmad Ibn Hanbal (Imam al-Hanbali, d. 241), i "Masnad" og "al-Manaqib"
3. Ibn Majah (d. 273), i "Sunan Ibn Majah"
4. al-Tirmidhi (d. 279), i "Sahih al-Tirmidhi"
5. al-Nisa'i (d. 303), i "al-Khasa'is"
6. Abu-Ya'la al-Mousilli (d. 307), i "al-Masnad"
7. al-Baghawi (d. 317), i "al-Sunan"
8. al-Doolabi (d. 320), i "al-Kuna wal Asmaa"
9. al-Tahawi (d. 321), i "Mushkil al-Athar"
10. al-Hakim (d. 405), i "al-Mustadrak"
11. Ibn al-Maghazili al-Shafi'i (d. 483), i "al-Manaqib"

- 
4. Yanabi' al-Mawaddah, af al-Qundoozi al-Hanafi, side 41, og side 335´
  5. Kanz al-Ummal, af al-Muttaqi al-Hindi, bind 1, side 168)
  6. Majma' al-Zawa'id, af al-Haythami, bind 9, side163
  7. Aqabat al-Anwar, bind 1, side184
  8. A'alam al-Wara, side 132-133
  9. Tadhkirat al-Khawas al-Ummah, af Sibte Ibn al-Jawzi al-Hanafi, side 28-33
  10. Al-Sirah al-Halabiyah, af Noor al-Din al-Halabi, bind 3, side 273 og flere

12. Muhammad al-Ghazzali (d. 505), i "Sirrul `Alamayn"
13. Ibn Mindah al-Asbahani (d. 512),
14. al-Khatib al-Khawarizmi (d. 568), i "al-Manaqib" og "Maqtal al-Imam al-Sibt"
15. Abul Faraj Ibn al-Jawzi (d. 597), i "Manaqib"
16. al-Ganji al-Shafi'i (d. 658), i "Kifayat al-Talib"
17. Muhib al-Din al-Tabari (d. 694), i "al-Riyadh al-Nadhirah" og "Dhakha'ir al-'Aqabi"
18. al-Hamawainy (d. 722), i "Fara'id al-Samdtin"
19. al-Dhahabi (d. 748), i "al-Talkhis"
20. al-Khatib al-Tabrizi, i "Mishkat al-Masabih"
21. al-Haythami (d. 807), i "Majma' al-Zawa'id"
22. al-Jazri (d. 830), i "Asna al-Matalib"
23. Abul Abbas al-Qastalani (d. 923), i "al-Mawahib al-Ladaniya"
24. al-Muttaqi al-Hindi (d. 975), i "Kanz al-Ummal"
25. Abdul Haqq al-Dihlawi, i "Sharh al-Mishkat"
26. al-Hurawi al-Qari (d. 1014), i "al-Muraqat fi Sharh al-Mishkat"
27. Taj al-Din al-Manawi (d. 1031), i "Kunooz al-Haqa'iq fi Hadith Khair al-Khala'iq" og "Faidh al-Qadir"
28. al-Shaikhani al-Qadiri, i "al-Siratul Sawi fi Manaqib Aal al-Nabi"
29. Ba Kathir al-Makki (d. 1047), i "Wasilatul Amal fi Manaqib al-Aal"
30. Abu-Abdullah al-Zarqani al-Maliki (d. 1122), i "Sharh al-Mawahib"
31. Ibn Hamzah al-Dimashqi al-Hanafi, i "al-Bayan wal Taarif"

Og hernæst en liste over de fortolkere som bekræfter at disse vers blev åbenbaret henholdsvis før og efter Profetens tale.

1. Ibn Jarir al-Tabari (d. 310), i "Tafsir al-Bayan"
2. al-Jassas (d. 370), i "Ahkam al-Quran"
3. al-Hafiz Abu Nu'aym (d. 430), i "Asbab al-Nuzool"
4. al-Tha'labi (d. 427 or 437), i "Tafsir al-Tha'labi"
5. al-Wahidi (d. 468), i "Asbab al-Nuzool"
6. al-Qurtubi (d. 568), i "Tafsir Jamiul Hukam al-Quran"
7. al-Fakhr al-Razi (d. 606), i "al-Tafsir al-Kabir"
8. al-Khazin Baghdadi (d. 741), i "Tafsir al-Khazin"
9. al-Nisaboori (8th century), i "Tafsir al-Nisaboori"
10. Ibn Kathir (d. 774), I hans "Tafsir" under vers5:3
11. al-Hafiz Jalaluddin al-Suyuti (d. 910), i hans "Tafsir"

12. al-Khatib al-Sharbini, i hans "Tafsir"
13. Abu al-Saud al-Hanafi (d. 972), i hans "Tafsir"
14. al-Aloosi al-Baghdadi (d. 1270), i hans "Tafsir"
15. Og mange andre.

Hernæst en liste over lærde i islamisk historie, som også har berettet denne beretning.

1. Ibn Qutaybah (d. 276), i "Ma'arif" og "Imamah wal Siyasah"
2. al-Baladhuri (d. 279), i "Ansab al-ashraf"
3. Ibn Zawlaq al-Laithi al-Misri (d. 287), i hans
4. Ibn Jarir al-Tabari (d. 310), og i "Kitabul Wilayah"
5. al-Khatib al-Baghdadi (d. 463), i "Tarikh Baghdad"
6. Ibn Abd al-Bar (d. 463), i "al-Isti'ab"
7. al-Shahristani (d. 548), i "al-Milal wal Nihal"
8. Ibn 'Asakir (d. 571), i "Tarikh Ibn 'Asakir" og "Yaqoot al-Hamawi"
9. Ibn al-Athir (d. 630), i "Usd al-Ghabah"
10. Sibte Ibn al-Jawzi (d. 654), i "Tadhkirat Khawas al-Ummah"
11. Ibn Abi al-Hadid (d. 656), in "Sharh Nahjul Balagha"
12. Ibn Khalkan (d. 681), i "Tarikh Ibn Khalkan"
13. Abul Fida (d. 732), i hans "Tarikh"
14. al-Dhahabi (d. 748), i "Tadhkirat al-Huffadh"
15. al-Yafi'i (d. 768), i "Miraat al-Jinan"
16. Ibn al-Shaikh al-Balawi, i "Alef Baa"
17. Ibn Kathir (d. 774), i "al-Bidayah wal Nihayah"
18. Ibn Khaldun (d. 808), i "al-Muqaddimah"
19. al-Nuwairi (d. ~833), i "Nihayat al-Irab fi Finoon al-Adab"
20. al-Maqrizi (d. 845), i "al-Khitat"
21. Ibn Hajar al-Asqalani (d. 852), i "al-Isabah" og "Tahdhib al-Tahdhib"
22. Ibn al-Sabbagh al-Maliki (d. 855), i "al-Fusool al-Muhimmah"
23. Mir Khand (d. 903), i "Habib al-Siyar"
24. Jalaluddin al-Suyuti (d. 910), i "Tarikh al-Khulafa"
25. Ibn Hajar al-Haythami, (d. 974), i "al-Sawa'iq al-Muhriqah"
26. al-Hafiz Ahmad Ibn Muhammad al-'Asimi, i "Zain al-Fata"
27. al-Qirmani al-Dimashqi (d. 1019), i "Akhbar al-Duwal"
28. Noor al-Din al-Halabi (d. 1044), i "al-Sirah al-Halabiyah"

Hernæst en liste over de lærde, som bekræfter at denne beretning er Mutawatir, og en liste over de mange kæder.

1. Ahmad Ibn Hanbal berettet gennem 40 kæder
2. Ibn Jarir al-Tabari gennem flere end 70 kæder
3. Abu Sa'id al-Sijistani gennem 120 kæder
4. Abu Bakir al-Jaabi gennem 125 kæder.
5. al-Amir Muhammad al-Yamani 150 kæder
6. al-Dhahabi siger den er Mutawatir
7. Abul Abbas Ibn `Uqdah gennem 150 kæder

Hernæst en liste over de, der erklærer den for værende sand.

1. al-Hafiz Abu Isa al-Tirmidhi
2. Muhammad Ibn Abdillah al-Hakim (d. 405) i al-Mustadrak ala al-Sahihain, bind 3, side 108-110) hvor han siger sand på Bukhari og muslims betingelser.
3. al-Hafiz Ahmad Ibn Muhammad al-Tahawi (d. 321) i (Mushkil al-Athar, bind 2, side 307-308)
4. al-Hafiz Ahmad Ibn Muhammad al-'Asimi i (Zain al-Fata)
5. al-Mahamili al-Baghdadi, i "Amali"
6. Ibn Abd al-Bar (d. 463), i "al-Isti'ab"
7. Ibn al-Maghazili al-Shafi'i (d. 483), i "al-Manaqib"
8. Muhammad al-Ghazzali (d. 505), i "Sirrul `Alamayn"
9. Abul Faraj Ibn al-Jawzi (d. 597), i "Manaqib"
10. Sibte Ibn al-Jawzi (d. 654), i "Tadhkirat Khawas al-Ummah"
11. Ibn Abi al-Hadid (d. 656), i "Sharh Nahjul Balagha"
12. al-Ganji al-Shafi'i (d. 658), i "Kifayat al-Talib"
13. Ibn Kathir (d. 774), i hans "Tarikh"
14. `Ala al-Din al-Simnani, i "Al-'Urwatul Wuthqa"
15. Ibn Hajar al-Asqalani (d. 852), i "Tahdhib al-Tahdhib"
16. Jalaluddin al-Suyuti (d. 910), i flere af hans bøger
17. Abul Abbas al-Qastalani (d. 923), i "al-Mawahib al-Ladaniya"
18. Ibn Hajar al-Haythami, (d. 974), i "al-Sawa'iq al-Muhriqah"
19. Abdul Haqq al-Dihlawi, i "Sharh al-Mishkat"

Hertil sidst en liste over de Sahaba og tabi'in og tabi' tabi'in, hvori mindst 110 sahaba har berettet den. Listen er taget fra bogen al Ghadir af al Amini. God fornøjelse.

1. Abu Huraira al-Dowsi (d. 57~59):

- al-Khatib al-Baghdadi, i "Tarikh Baghdad", bind 8, side 290.
- Abi al-Hajjaj al-Mazzi, i "Tahdhib al-Kamal fi asmaa al-rijal";
- Ibn Hajar al-Asqalani, i "Tahdhib al-Tahdhib", bind 7, side 327;
- al-Khatib al-Khawarizmi, i "al-Manaqib", side 130;
- al-Khatib al-Khawarizmi, i "Maqtal al-Imam al-Sibt";
- al-Jazri, i "Asna al-Matalib", side 3;
- Jalaluddin al-Suyuti, i "al-Durr al-Manthoor", bind 2, side 259;
- Jalaluddin al-Suyuti, i "Tarikh al-Khulafaa", side 114;
- Hamawaini, i "Fara'id al-Samtain";
- Muttaqi al-Hindi, i "Kanz al-Ummal", bind 6, side 154, 403.
- Ibn Abd al-Bar, i "al-Isti'ab", bind 2, side 473.
- Ibn Kathir, i "al-bidaya wal Nihaya", bind 5, side 214.
- Abi Bakr al-Ja'abi, i "Nukhab al-Manaqib"; via al-Surawi in "al-Manaqib", v1, p529;
- al-Badukhshi, i "Nuzul al-Abrar", side 20.

2. Abu Laila al-Ansari (d. 37 i Siffin):

- al-Khatib al-Khawarizmi, i "Manaqib al-Khawarizmi", side 35;
- al-Suyuti, i "Tarikh al-Khulafaa", side 114;
- al-Samhoudi, i "Jawahir al-'Aqdain".

3. Abu Zainab Ibn 'Aouf al-Ansari:

- Ibn al-Athir, i "Usd al-Ghabah", bind 3, side 307; og bind 5, 205.
- Ibn Hajar al-Asqalani, i "al-Isabah", bind 3, side 408; bind 4, side 80.

4. Abu Fadhalah al-Ansari (som var med I krigen I Badr, og som blev martyr I siffin krigen da han kæmpede ved imam Alis side).

- Ibn al-Athir, i "Usd al-Ghabah", bind 3, side 307 og bind 5, side 205.
- al-Qadhy Bahlool Bahjat, i "Tarikh Aali Muhammad", side 67.

5. Abu Qidamah al-Ansari:

- Ibn al-Athir, i "Usd al-Ghabah", bind 4, side 159; og bind 5, side 276.
- al-Samhoudi, i "Jawahir al-'Aqdain".

6. Abu 'Umrou Ibn Muhsin al-Ansari:

- Ibn al-Athir, i "Usd al-Ghabah", bind 3, side 307;
- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah".

7. Abu al-Haitham Ibn al-Tihan (d. 37 i Siffin):

- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";
- Abu Bakr Ju'abi, i "Nakhb al-Manaqib";
- al-Khatib al-Khawarizmi, i "Maqtal al-Imam al-Sibt";
- al-Samhoudi al-Shafi'i, i "Jawahir al-'Aqdain".
- al-Qadhy, I "Tarikh Aali Muhammad", side 67.

8. Abu Rafi' al-Qabti

- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";
- Abu Bakr Ju'abi, i "Nakhb al-Manaqib";
- al-Khatib al-Khawarizmi, i "Maqtal al-Imam al-Sibt";

9. Abu Thuwaib Khuwailid (eller Khalid) Ibn Khalid Ibn Muhrith al-Hathli

- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";
- al-Khatib al-Khawarizmi, i "Maqtal al-Imam al-Sibt", sektion 4.

10. Abu Bakr Ibn Abi Qahafah al-Taymi:

- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";
- Abu Bakr Ju'abi, i "Nakhb al-Manaqib";
- al-Mansour al-Razi, i "al-Ghadir"
- Shams al-Din al-Jazri al-Shafi'i, i "Asna al-Matalib", side 3.

11. Usamah Ibn Zaid Ibn Harithah al-Kalbi (d. 54)

- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";
- Abu Bakr Ju'abi, i "Nakhb al-Manaqib";

12. Ubay Ibn Ka'ab al-Ansari:

- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah"; i "al-Yaqin", sektion 37;
- Abu Bakr Ju'abi, i "Nakhb al-Manaqib";
- Shams al-Din al-Jazri al-Shafi'i, i "Asna al-Matalib", side 4.

13. Asmaa bint 'Umaice al-Khadh'amiya

- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah"; i "al-Yaqin", sektion 37;

14. Um Salmah (profetens kone):

- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";
- al-Samhoudi al-Shafi'i, i "Jawahir al-'Aqdain".
- al-Qundoozi al-Hanafi, i "Yanabi' al-Mawaddah", side 40;
- Ahmed Ibn al-Fadhl Ibn Muhammed ba-Kathir al-Makki al-Shafi'i, i "Wasilat al-Ma-al".

16. Um Hani bint Abi Talib:

- al-Bazzar, i "Musnad al-Bazzar";
- al-Samhoudi al-Shafi'i, i "Jawahir al-'Aqdain".
- al-Qundoozi al-Hanafi, i "Yanabi' al-Mawaddah", side 40;
- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";

## 17. Abu Hamzah Anas Ibn Malik al-Ansari al-Khazraji

- al-Khatib al-Baghdadi, i "Tarikh Baghdad", bind 7, side 377;
- Ibn Qutaibah al-Daynouri, i "al-Ma'arif", side 291;
- Ibn 'Uqdah, in "Hadith al-Wilayah";
- al-Khatib al-Khawarizmi, i "Maqtal al-Imam al-Sibt";
- al-Suyuti, i "Tarikh al-Khulafaa", side 114; fra al-Tabarani;
- Muttaqqi al-Hindi, i "Kanz al-Ummal", bind 6, side 154, 403;
- al-Badukhshi, i "Nuzul al-Abrar", side 20; from al-Tabarani og al-Khatib.
- Shams al-Din al-Jazri al-Shafi'i, i "Asna al-Matalib", side 4.

## 18. Baraa Ibn 'Azib al-Ansari al-Awsi (d. 72):

- Ahmad Ibn Hanbal, i "al-Musnad", bind 4, side 281;
- Ibn Majah, i "Sunan ibn Majah", bind 1, side 28-29;
- al-Nisa'i, i "al-Khasa'is", side 16;
- al-Khatib al-Baghdadi, i "Tarikh Baghdad", bind 14, side 236;
- Ibn Jarir al-Tabari, i "Tafsir al-Tabari", bind 3, side 428;
- Abi al-Hajjaj al-Mazzi, i "Tahdhib al-Kamal fi Asmaa al-rijal";
- al-Tha'labi, i "al-Kashf wal Bayan";
- Ibn Abd al-Bar, i "al-Isti'ab", bind 2, side 473;
- Muhib al-Din al-Tabari, i "al-Riyadh al-Nadhirah", bind 2, 169;
- Muhib al-Din al-Tabari, i "Dhakha'ir al-'Aqabi", side 67;
- al-Khatib al-Khawarizmi, i "al-Manaqib", side 94;
- Ibn al-Sabbagh al-Maliki, i "al-Fusool al-Muhimmah", side 25;
- al-Hafiz al-Ganji al-Shafi'i, i "Kifayat al-Talib", side 14;
- al-Fakhr al-Razi, i "Tafsir al-Fakhr al-Razi", bind 3, side 636;
- al-Nisaboori, i "Tafsir al-Nisaboori", bind 6, side 194;
- Jamaluddin al Zarandi, i "Nudhum Durar al-Samtain";
- "al-Jame' al-Saghir", bind 2, side 555;
- "Mishkat al-Masabeeh", side 557;
- Muttaqi al-Hindi, i "Kanz al-Ummal", bind 6, side 152, side 397;
- Ibn Kathir, i "al-Bidayah wal Nihayah", bind 5, side 209; bind 7, side 349;

## 19. Baridah Ibn al-Hasib Abu-Sahal al-Aslami (d. 63):

- Abu Nu'aym al-Isbahani, i "Hilyat al-Awliyaa", bind 4, side 23;
- Ibn Abd al-Bar, i "al-Isti'ab", bind 2, side 473;
- Shams al-Din al-Jazri, i "Asna al-Matalib", side 3;
- al-Suyuti, i "Tarikh al-Khulafaa", side 114;
- "al-Jame' al-Saghir", bind 2, side 555;
- al-Muttaqi al-Hindi, i "Kanz al-Ummal", bind 6, side 397;
- al-Badukhshi, i "Nuzul al-Abrar", side 20;
- "Tafsir al-Manar", bind 6, side 464.

20. Abu Sa'id, Thabit Ibn Wadi'a al-Ansari al-Khazraji al-Madani:

- Ibn al-Athir, i "Usd al-Ghabah", bind 3, side 307; bind 5, side 205;
- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";
- al-Qadhy, i "Tarikh Aali Muhammad", side 67.

21. Jabir Ibn Samrah Ibn Janadah, Abu Sulaiman al-Suwa'i (d. 70~74):

- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";
- al-Khatib al-Khawarizmi, i "Maqtal al-Imam al-Sibt", sektion 4;
- al-Muttaqi al-Hindi, i "Kanz al-Ummal", bind 6, side 398;

22. Jabir Ibn Abdullah al-Ansari (d. 73/74/78 i Madina):

- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";
- Abu Bakr Ju'abi, i "Nakhb al-Manaqib";
- Ibn Abd al-Bar, i "al-Isti'ab", bind 2, side 473;
- Abi al-Hajjaj al-Mazzi, i "Tahdhib al-Kamal fi asmaa al-rijal";
- Ibn Hajar al-Asqalani, i "Tahdhib al-Tahdhib", bind 7, side 337;
- al-Hafiz al-Ganji al-Shafi'i, i "Kifayat al-Talib", side 16;
- Ibn Kathir, i "al-Bidayah wal Nihayah", bind 5, side 209;
- Muttaqi al-Hindi, i "Kanz al-Ummal", bind 6, side 398;
- al-Qundoozi al-Hanafi, i "Yanabi' al-Mawaddah", side 41;
- Shams al-Din al-Jazri al-Shafi'i, i "Asna al-Matalib", side 3.
- al-Tha'labi, i "Tafsir al-Tha'labi"

23. Jublah Ibn 'Amrou al-Ansari:

- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";

24. Jubair Ibn Mut'am Ibn 'Uday al-Qurashi al-Nawfali (d. 57/58/59):

- al-Qadhy Bahlool Bahjat, i "Tarikh Aali Muhammad", side 67.
- Shahab al-Din al-Hamadani, i "Mawaddat al-Qurba";
- al-Qundoozi al-Hanafi, i "Yanabi' al-Mawaddah", side 31, 336.

25. Jarir Ibn Abdullah Ibn Jabir al-Bajali (d. 51/54):

- al-Haythami, i "Majma' al-Zawa'id", bind 9, side 106;
- al-Kabir" af al-Tabarani;
- al-Suyuti, i "Tarikh al-Khulafaa", side 114; fra al-Tabarani;
- Muttaqqi al-Hindi, i "Kanz al-Ummal", bind 6, side 154, 399;
- Ibn Kathir, i "al-Bidayah wal Nihayah", bind 7, side 349;

26. Abu Dhar al-Ghafari, Jundub Ibn Janadah (d. 31):

- Hamawaini, i "Fara'id al-Samtayn", sektion 58;
- al-Khatib al-Khawarizmi, i "Maqtal al-Imam al-Sibt";
- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";
- Abu Bakr Ju'abi, i "Nakhb al-Manaqib";
- Shams al-Din al-Jazri al-Shafi'i, i "Asna al-Matalib", side 4.

27. Abu Junaidah, Junda' Ibn 'Amrou Ibn Mazin al-Ansari:

- Ibn al-Athir, I "Usd al-Ghabah", bind 1, side 308;
- al-Qadhy Bahlool Bahjat, i "Tarikh Aali Muhammad", side 67.

28. Habbah Ibn Juwayn, Abu Qudamah al-'Urani al-Bajali (d. 76-79):

- al-Haythami, i "Majma' al-Zawa'id", bind 9, side 103;
- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";
- al-Doolabi, i "al-Kuna wal Asmaa", bind 2, side 88;
- Ibn al-Athir, i "Usd al-Ghabah", bind 1, side 367;
- Ibn Hajar al-Asqalani, i "al-Isabah", bind 1, side 372;
- al-Qundoozi al-Hanafi, i "Yanabi' al-Mawaddah", side 34;

29. Hubshi Ibn Janadah al-Salouli:

- Ibn al-Athir, i "Usd al-Ghabah", bind 3, side 307; bind 5, side 205;
- Muhib al-Din al-Tabari, i "al-Riyadh al-Nadhirah", bind 2, side 169;
- al-Muttaqi al-Hindi, i "Kanz al-Ummal", bind 6, side 154;
- Ibn Kathir, i "al-Bidayah wal Nihayah", bind 5, side 211; bind 7, side 349.
- al-Haythami, i "Majma' al-Zawa'id", bind 9, side 106;
- al-Suyuti, i "Tarikh al-Khulafaa", side 114;
- Shams al-Din al-Jazri, i "Asna al-Matalib", side 4;

30. Habib Ibn Badil Ibn Warqaa al-Khaza'i:

- Ibn al-Athir, i "Usd al-Ghabah", bind 1, side 368;
- Ibn Hajar al-Asqalani, i "al-Isabah", bind 1, side 304;

31. Hudhaifa Ibn Usaid, Abu Sarihah, al-Ghafari (d. 40~42):

- al-Tirmidhi, i "Sahih al-Tirmidhi", bind 2, side 298;
- al-Qundoozi al-Hanafi, i "Yanabi' al-Mawaddah", side 38; fra Samhoodi og Ibn 'Uqdah i "al-Muwalat".
- Ibn al-Sabbagh al-Maliki, i "al-Fusool al-Muhimmah", side 25;
- Ibn Kathir, in "al-Bidayah wal Nihayah", bind 5, side 211; bind 7, side 348.
- Ibn Hajar al-Haythami, i "al-Sawa'iq al-Muhriqah", side 25;
- Noor al-Din al-Halabi, i "al-Sirah al-Halabiyah", bind 3, side 301;

32. Hudhaifa Ibn al-Yaman al-Yamani (d. 36):

- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";

- Abu Bakr Ju'abi, i "Nakhb al-Manaqib";
- al-Hakim al-Hasakani, i "Du'at al-Hudat ila Adaa Haqq al-Muwalat";
- al-Jazri, i "Asna al-Matalib", side 4;

33. Hassan Ibn Thabit

- Abu Nu'aym al-Isbahani (d. 430), i "Ma Nazala min al-Quran fi Ali"

34. al-Imam, al-Sibt, al-Mujtaba, al-Hasan Ibn Ali (AS):

- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";
- Abu Bakr Ju'abi, i "Nakhb al-Manaqib";
- al-Khatib al-Khawarizmi, i "Maqtal al-Imam al-Sibt";

35. al-Imam, al-Sibt, al-Shahid, al-Hussain Ibn Ali (AS):

- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";
- Abu Bakr Ju'abi, i "Nakhb al-Manaqib";
- al-Khatib al-Khawarizmi, i "Maqtal al-Imam al-Sibt";
- al-Hafiz Ibn al-Maghazili al-Shafi'i, i "al-Manaqib";
- Abu Nu'aym al-Isbahani, i "Hilyat al-Awliyaa", bind 9, side 64;

36. Abu Ayyoub, Khalid Ibn Zaid al-Ansari (d. 50/51/52):

37. Abu Sulaiman, Khalid Ibn al-Walid Ibn al-Mughairah al-Makhzoomi (d. 21/22):

38. Khuzimah Ibn Thabit al-Ansari (Dhul Shahadatain, d. 37 in Siffin):

39. Abu Sharih, Khuwailid Ibn 'Amrou al-Khuza'i (d. 68):

40. Rufa'ah Ibn Abdul Munthir al-Ansari:

41. Zubair Ibn al-'Awwam al-Qurashi (d. 36):

42. Zaid Ibn Arqam al-Ansari al-Khazraji (d. 66~68):
43. Abu Sa'id, Zaid Ibn Thabit (d. 45~48):
44. Zaid/Yazid Ibn Sharahil al-Ansari:
45. Zaid Ibn Abdullah al-Ansari:
46. Abu Is'haq, Sa'd Ibn Abi Waqqas (d. 54-58):
47. Sa'd Ibn Janadah al-'Awfi:
48. Sa'd Ibn 'Abadah al-Ansari al-Khazraji (d. 14~15)
49. Abu Sa'id, Sa'd Ibn Malik al-Ansari al-Khudri (d. 63/65/74):
50. Sa'id Ibn Zaid al-Qurashi al-'Adwi (d. 50~51):
51. Sa'id Ibn Sa'd Ibn 'Abadah al-Ansari:
52. Abu Abdullah, Salman al-Farsi (d. 36~37):
53. Abu Muslim, Salmah Ibn 'Umrou Ibn al-Akwa' al-Aslami (d. 74):
54. Abu Sulaiman, Samrah Ibn Jundab al-Fazari (d. 58~60):
55. Sahl Ibn Hanif al-Ansari al-Awsi (d. 38):
56. Abu al-Abbas, Sahl Ibn Sa'd al-Ansari al-Khazaraji al-Sa'idi (d. 91):
57. Abu Imamah, al-Sadi Ibn 'Ajlan al-Bahili (d. 86):
58. Dhamirah al-Asadi:
59. Talha Ibn 'Ubaidullah al-Timimi (d. 36):
60. 'Amir Ibn 'Umair al-Numairi:

61. 'Amir Ibn Laila Ibn Dhamrah:
62. 'Amir Ibn Laila al-Ghafari:
63. Abu al-Tufail, 'Amir Ibn Wathilah al-Laithi (d. 100/102/108/110):
64. 'Aisha Ibn Abi Bakr Ibn Abi Qahafah (profetens kone):
65. 'Abbas Ibn Abdul Muttalib Ibn Hashim (profetens onkel):
66. 'Abdul Rahman Ibn 'Abdu-Rabb al-Ansari:
67. Abu Muhammad, 'Abdul Rahman Ibn 'Aouf al-Qurashi al-Zuhri (d. 31/32):
68. 'Abdul Rahman Ibn Ya'mur al-Daili:
69. Abdullah Ibn Abi Abdul Asad al-Makhzoomi:
70. Abdullah Ibn Badil Ibn Warqaa (d. 37 in Siffin):
71. Abdullah Ibn Bashir al-Mazini:
72. Abdullah Ibn Thabit al-Ansari:
73. Abdullah Ibn Ja'afar Ibn Abi Talib al-Hashimi (d. 80):
74. 'Abdullah Ibn Hantab al-Qurashi al-Makhzoomi:
75. 'Abdullah Ibn Rabi'a:
76. 'Abdullah Ibn Abbas (d. 68):
77. 'Abdullah Ibn Abi Ofa 'Alqamah al-Aslami (d. 86/87):
78. Abu Abdul Rahman, 'Abdullah Ibn Umar Ibn al-Khattab al-'Udawi (d. 72/73):

79. Abu Abdul Rahman, 'Abdullah Ibn Masoud al-Hathli (d. 32/33):

80. Abdullah Ibn Yamil/Yamin:

81. Uthman Ibn 'Affan (d. 35):

82. Ubaid Ibn 'Azib al-Ansari:

83. Abu Tarif, 'Uday Ibn Hatam (d. 68):

84. Atiya Ibn Busr al-Mazini:

85. Aqabah Ibn 'Amir al-Jahani:

86. Amirul Mouminin, Ali ibn Abi Talib (as):

87. Abul Yaqdhan, 'Ammar Ibn Yasir al-'Unsi al-Shahid (in Siffin 37):

88. Ammar al-Khazraji al-Ansari

89. Umar Ibn Abi Salmah Ibn Abdul Asad al-Makhzoomi

90.'Umar Ibn al-Khattab (d. 23): Ahmad Ibn Hanbal, i "al-Manaqib"; Muhib al-Din al-Tabari, i "al-Riyadh al-Nadhirah", bind 2, side 161,244; al-Hafiz Ibn al-Maghazili al-Shafi'i, i "al-Manaqib":

- al-Khatib al-Khawarizmi, i "Maqtal al-Imam al-Sibt";
- Ibn Kathir, i "al-Bidayah wal Nihayah", bind 7, side 349;
- Shams al-Din al-Jazri, i "Asna al-Matalib", side 3;
- Shahab al-Din al-Hamadani, i "Mawaddat al-Qurba"
- al-Qundoozi al-Hanafi, i "Yanabi' al-Mawaddah", side 249:
- "Umar Ibn al-Khattab

91. Abu Najid, 'Imran Ibn Hasin al-Khuza'i (d. 52):

92. 'Amrou Ibn al-Hamq al-Khaza'i al-Koufi (d. 50):

93. 'Amrou Ibn Sharahil:

94. 'Amrou Ibn al-'Asy

95. 'Amrou Ibn Murrâh al-Jahani, Abu Talha eller Abu Mariam:

96. Al-Siddiqah, Fatima (as) (Profetens datter, d. 11):

- Ibn 'Uqdah, i "Hadith al-Wilayah";
- al-Mansour al-Razi, i "al-Ghadir"
- Shams al-Din al-Jazri al-Shafi'i, i "Asna al-Matalib", side 3.
- Shahab al-Din al-Hamadani, i "Mawaddat al-Qurba

97. Fatimah bint Hamzah Ibn Abdul Muttalib:

98. Qais Ibn Thabit Ibn Shammas al-Ansari:

99. Qais Ibn Sa'd Ibn 'Abadah al-Ansari al-Khazraji:

100. Abu Muhammad, Ka'b Ibn 'Ajjrah al-Ansari al-Madani (d. 51):

101. Abu Sulaiman, Malik Ibn al-Huwairith (d. 74):

102. al-Miqdad Ibn 'Amrou al-Kindi al-Zuhri (d. 33):

103. Najiyah Ibn 'Amrou al-Khaza'i:

104. Abu Barza, Fadhlah Ibn 'Atabah al-Aslami (d. 65)

105. Nu'aman Ibn 'Ajlan al-Ansari:

106. Abu Wasmah, Wahshi Ibn Harb al-Habashi al-Humsi:

107. Wahab Ibn Hamzah:

108. Abu Juhaifah, Wahab Ibn Abdullah al-Suwa'i (d. 74):

109. Hashim al-Murqal Ibn 'Atabah Ibn Abi Waqqas al-Zuhri al-Madani (d. ied in Siffin year 37):

110. abu Murazim, Ya'la Ibn Murrah Ibn Wahab al-Thaqafi:

Må Allah (jwa) retlede os alle.. AMIN!!